

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou ve věci

žalobkyně:

nezletilá E. D., narozená X,
zastoupená zákonným zástupcem: K. D. (matka), narozená X, obě
trvale bytem N. 320, O. n. O.,
zastoupená: JUDr. Michaela Lang, advokátka se sídlem Sokolská
třída 60, 120 00 Praha 2,

proti

žalovanému:

Ministerstvo práce a sociálních věcí, se sídlem Na poříčním právu
376/1, 128 01 Praha 2 (dále jen **MPSV**),

v řízení o žalobě ze dne 11.2.2020 proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18.12.2019 č. j.
MPSV-2019/251599-915 o příspěvek na péči,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá nárok na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Soud upozorňuje, že řízení v projednávané věci je upraveno zákonem č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen **s.ř.s.**), a pro návrh na přezkoumání rozhodnutí je stanoven termín žaloba, účastníci jsou označováni žalobce a žalovaný. Dle § 4 odst. 1 písm. a) s.ř.s.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. P.

soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen „správní orgán“). Podle § 75 odst. 1 s.ř.s. při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci stav ke dni 18.12.2019, a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.). Ve věcech sociální péče rozhoduje specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu (§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.).

2. **Včasnou žalobou ze dne 11.2.2020** se žalobkyně domáhala přezkoumání napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 18.12.2019 č. j. MPSV-2019/251599-915, neboť s ním nesouhlasí, když dle ní se žalovaný jako odvolací orgán dostatečně a úplně nevyjádřil k jejím námitkám uvedeným v odvolání. Nejprve byla uvedena rekapitulace správního řízení a mimo jiné bylo dále uvedeno, že žalovaný konstatoval, že při svém rozhodování vycházel z posudkového hodnocení Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí, která ale žalobkyni neuznala závislou na péči kromě uznaných základních životních potřeb (dále jen **ZŽP**) stravování, péče o zdraví a osobní aktivity, přestože konkrétně vyžaduje mimořádnou péči ještě ohledně mobility, fyziologické potřeby i oblékání a obouvání s odkazem na předložené kopie lékařských zpráv ze dne 7.11.2019 a propouštěcí zprávy z FN Motol ze dne 22.7.2019 a 23.9.2019 a poukaz na vyšetření (psychoterapie) z důvodu depresivní dysforické rozlady při základním onemocnění cystická fibróza (dále jen **CF**) ze dne 28.8.2019.

Žalobkyně ohledně *ZŽP mobilita* poukázala na znění článku 5 odst. 7 Metodického pokynu, v němž je jednoznačně vymezeno, že za neschopnost zvládnutí *ZŽP* se považuje rovněž stav, kdy režim nařízený odborným lékařem poskytujícím specializované zdravotnické služby neumožňuje provádění *ZŽP* v přijatelném standardu. Jedná se např. o případy, kdy dítě s morbus Perthes má nařízený dlouhodobý klid na lůžku (do stabilizace stavu); v takovém případě není schopno zvládnout mobilitu. Jiným příkladem je dítě s hematologickým onemocněním, které je v akutní fázi nemoci léčeno vysokými dávkami cytostatik se zásadním dopadem na imunitu dítěte, přičemž nemůže používat dopravní prostředky.... Citované ustanovení Metodického pokynu jednoznačně poskytuje příslušným orgánům možnost uznat potřebu mimořádné péče a tedy nezvládnutí *ZŽP* mobility v přijatelném standardu osobám, jejichž pohybový aparát je sice z funkčního hlediska v pořádku, ale nezvládají tuto *ZŽP* z jiných důvodů, tedy např. z důvodu nemožnosti využívat dopravní prostředky vzhledem k nařízeným imunologickým a epidemiologickým opatřením. Žalobkyně musí za specializovanou lékařkou do Prahy do FN Motol, která je od místa jejího trvalého bydliště vzdálena cca 130 km. Přičemž lékařské prohlídky jsou obecně u nemocných postižených CF, kdy žalobkyně není výjimkou, velmi četné a nejsou ojedinělé situace, kdy nemocní musí cestu do specializovaného centra absolvovat i několikrát měsíčně; je nezbytně nutné důsledně dodržovat nařízený režim a maximálně eliminovat (či spíše zcela vyloučit) přepravu hromadnými prostředky.

Ohledně *výkonu fyziologické potřeby* žalobkyně poukázala na skutečnost, že není schopna plnohodnotně vykonávat ani *ZŽP* výkon fyziologické potřeby. Při jejím používání WC je třeba dodržovat specifický režim. Komplikované je také používání toalet mimo domov, když využívání veřejných toalet je nutné minimalizovat, či ještě lépe zcela vyloučit. Z uvedeného je zřetelně patrné, že se nejedná o běžný režim, který by žalobkyně mohla

zvládat v požadovaném standardu. Režim žalobkyně je v tomto ohledu spojen se specifickým režimem nařízeným odbornou lékařkou a k jeho dodržování potřebuje žalobkyně aktivní součinnost pečující osoby.

Rovněž bylo uvedeno, že žalobkyně ZŽP *oblékání a obouvání* nemůže zvládat sama s ohledem na skutečnost, že osoby s CF se nadměrně potí a v jejich potu se vylučuje nadměrné množství soli. Pečující osoba tedy musí neustále na žalobkyni dohlížet, a to celoročně, kdy v případě nevhodného výběru oblečení se může žalobkyně nadměrně zapotit a v krajním případě může dojít k rozvratu vnitřního prostředí v důsledku náhlého úbytku soli v organismu způsobeného nadměrným vylučováním solí v potu. Zvýšenou péči o oblékání žalobkyně je třeba věnovat i z toho důvodu, že i při mírném zpocení její oblečení nasákne solí a tato dráždí její pokožku, přičemž tyto nesnáze rodiče zdravých vrstevníků nijak neřeší a následky prochladnutí či přehřátí jsou zcela nesrovnatelné. Jde-li o obouvání, pak v zimě může hrozit prochladnutí, kdy na rozdíl od zdravých osob musí osoby s CF při infektech nebo nadměrném zahlenění užívat antibiotika v nejvyšším možném dávkování po dobu 14 dnů. Každý infektní zhoršení plicní funkce a vede k nezvratným změnám z důvodu nefunkčnosti samočisticích mechanismů na sliznici dýchacích cest. Oblékání a obouvání je u ní, byť jí je t.č. X let nebo spíše právě proto, nutné dozorovat, jelikož může mít pro ni závažné důsledky, kdy při nesprávném provedení této potřeby může dojít až k tak závažnému prostředku jako je rozvrat vnitřního prostředí.

Podle žalobkyně závěry žalovaného učiněné v napadeném rozhodnutí jsou v rozporu se skutečností, když není schopna ve skutečnosti zvládat více ZŽP, proto závěrem navrhl zrušení napadeného rozhodnutí ze dne 18.12.2019 a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení; požadovala i náhradu nákladů řízení bez specifikace.

3. **Napadeným rozhodnutím ze dne 18.12.2019 č. j. MPSV-2019/251599-915** bylo podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb. (dále jen **správní řád**) zamítnuto odvolání nezletilé žalobkyně (zastoupené matkou jako zákonným zástupcem) a potvrzeno rozhodnutí Úřadu práce České republiky - krajské pobočky v Karlových Varech (dále jen **ÚP**) ze dne 9.5.2019 č.j. 11460/2019/OSR, kterým byl zamítnut návrh na změnu výše příspěvku na péči a příspěvek na péči poskytovat v původní výši 3 300 Kč měsíčně. V odůvodnění rozhodnutí ze dne 18.12.2019 žalovaný popsal průběh správního řízení po jeho zahájení podáním návrhu žalobkyně dne 29.1.2019 na změnu výše příspěvku na péči. Po provedení sociálního šetření ÚP dne 13.2.2019 a vypracování posudku o zdravotním stavu žalobkyně dne 11.4.2019 Okresní správou sociálního zabezpečení Karlovy Vary (dále jen **OSSZ**) se závěrem, že je osobou, která se podle § 8 odst. 1 zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen **zákon**), považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni I (lehká závislost), když z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu *není schopna zvládat tři základní životní potřeby - stravování, péče o zdraví a osobní aktivity* a vyžaduje každodenní mimořádnou péči, dohled nebo péči jiné fyzické osoby; datum vzniku od 29.1.2019, platnost posudku do 9.5.2021. Poté ÚP na základě výše uvedeného posudku o zdravotním stavu – posouzení stupně závislosti osoby vydal dne 14.06.2019 rozhodnutí č. j. 11460/2019/OSR, kterým rozhodl zamítnout návrh na změnu výše příspěvku na péči a příspěvek na péči poskytovat v původní výši 3 300 Kč měsíčně. Proti uvedenému rozhodnutí ÚP podala žalobkyně včasné odvolání, kdy navrhla jeho zrušení v plném rozsahu a přiznání příspěvku na péči v odpovídajícím III. stupni závislosti.

Žalovaný jako odvolací orgán požádal PK MPSV, Oddělení výkonu posudkové služby Plzeň (dále jen **komise** či **PK MPSV**), o posouzení stupně závislosti žalobkyně, která po jednání dne 20.11.2019, kdy posoudila její zdravotní stav (stupeň závislosti) pro účely odvolacího řízení správního, ve svém posudku konstatovala, že nejde o osobu do 18 let věku, která se podle § 8 odst. 1 písm. d), c) nebo b) zákona, považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni IV, III nebo II, jde o osobu do 18 let věku, která se podle § 8 odst. 1 písm. a) zákona považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni I (lehká závislost), neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu vyžaduje každodenní mimořádnou péči jiné fyzické osoby a není neschopna zvládat osm nebo devět, ani šest nebo sedm ani čtyři nebo pět základních životních potřeb, *není však schopna zvládat tři základní životní potřeby; tento stav existoval i k datu 29.1.2019*, doba platnosti posudku do 9.5.2021. Dále bylo v posudku komise uvedeno, že dle doložené zdravotní dokumentace byl zjištěn dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav žalobkyně, jehož rozhodující příčinou je cystická fibróza pankreaticky insuficientní, genetická mutace delta F 508, dále jsou doloženy bronchiektazie, chronická infekce pseudomonas aeruginosa v dýchacích cestách (od r. 2014), chronická infekce staphylococcus aureus, hepatopatie polinosis, alergie na plísň, lehká vrozená valvulární stenóza pulmonální chlopně. Z doložených lékařských nálezů vyplývá, že žalobkyně je v oblasti psychické plně orientována všemi kvalitami, normálního intelektu; ve smyslové oblasti stav bez těžkého funkčního postižení. Pediatrické vyšetření Centra cystické fibrozy FN Motol dokládá dg. cystické fibrozy, stanovenou ve věku 4 týdnů na podkladě neprospívání, mastných stolic. Nyní poč. r. 2019 se objevily známky virosy, rýma, kašel, bez teplot, poté zlepšení, kašel se sputem přetrvává, stolice obden formovaná, bolesti břicha nemívá, chuť k jídlu dobrá, zadýchává se do schodů, studuje na obchodní akademii, vyžádán individuální učební plán. Pediatrický nález objektivizuje eutrofii, komunikativnost, akné, nos volný, hrdlo klidné, při vyšetření v ordinaci bez kašle, dýchání volné, čisté, akce srdeční pravidelná, břicho bez patologického nálezu. Spirometrické vyšetření se závěrem mírná obstrukce periferních DC. Rovněž nález praktické dětské lékařky dokládá dg. cystické fibrozy a objektivizuje kardiopulmonálně kompenzovaný stav, dýchání volné, čisté, akce srdeční pravidelná; tlakově stav rovněž stabilizován. Je doložena plná kontinence. V pohybové oblasti objektivizován normální nález, na páteři, na horních a dolních končetinách, není prokázáno funkční postižení kloubní ani svalové, není prokázáno funkční postižení hybnosti, jemná motorika je funkční. Na kyčelních, kolenních a hlezenných kloubech není prokázáno funkční postižení hybnosti; skelet je bez deformit. Není prokázána lateralizace či paretické postižení končetin; je objektivizována schopnost samostatného, stabilního stoje a chůze bez opěrných pomůcek. Dále bylo uvedeno, že PK MPSV je celkem v souladu se sociálním šetřením ze dne 13.2.2019, ovšem sociální pracovnice by měla informovat pečující osoby, že je nutné pro nezvládání základních životních potřeb u dětí prokázat mimořádnou péči, která svým rozsahem náročností a nutností značně převyšuje péči o zdravé dítě stejného věku. I u zdravého 15letého dítěte pečující osoby dohlíží a kontrolují vhodnost oblečení. Dle PK MPSV žalobkyně není schopna pro dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav zvládat podle přílohy Vyhlášky (tj. vyhláška č. 505/2006 Sb.) tyto tři základní životní potřeby a vyžaduje každodenní mimořádnou péči jiné fyzické osoby: stravování, péče o zdraví a osobní aktivity.

Komise se vyjádřila i k námitkám žalobkyně, ale žádnou z nich neshledala důvodnou, když ostatní základní životní potřeby zohlednit nelze, neboť jejich nezvládání nelze odůvodnit objektivně doloženou tíží funkční poruchy a ani z doložených lékařských nálezů nelze

prokázat mimořádnou péči, která svým rozsahem, náročností a nutností značně převyšuje péči o zdravé dítě stejného věku. Z doložených lékařských nálezů vyplývá, že žalobkyně je plně orientována ve všech kvalitách, není objektivizován defekt kognice, má přiměřené duševní kompetence, je orientována v přirozeném sociálním prostředí a v obvyklých situacích, ve smyslové oblasti je stav bez závažného postižení, je schopna rozeznávat zrakem a sluchem, nejedná se o pokles zrakové ostroty do pásma praktické slepoty. Pediatrické nálezy dokládají dg. cystické fibrozy a objektivizují eutrofii, hrdlo klidné dýchání volné, čisté, akce srdeční pravidelná, břicho bez patologického nálezu, spirometrické vyšetření prokazuje mírnou obstrukci periferních DC a tlakově stav rovněž stabilizován. *Nejedná se o neschopnost zvládat základní životní potřebu mobilita*, pokud má žalobkyně s oslabením organismu v důsledku cystické fibrozy doporučeno, zejména v době zvýšeného rizika respiračních onemocnění, necestovat hromadnou dopravou a vyvarovat se pobytu ve větších kolektivech osob. Nepoužívání prostředků hromadné dopravy má v tomto případě charakter preventivního opatření, nejedná se o každodenní neschopnost zvládání mobility. Také bylo uvedeno, že v pohybové oblasti není objektivizována těžká paréza obou dolních končetin, není prokázáno ani těžké funkční postižení obou horních a dolních končetin či páteře, žalobkyně je tedy *schopna sama zvládat základní životní potřebu oblékání a obouvání*, i dle sociálního šetření je schopna si oblečení vybrat v souvislosti s denním režimem, zná správné vrstvení jak na horní, tak na dolní polovinu těla, zvládá oblékat a svlékat se, obouvat se a zouvat, event. s použitím facilitačních pomůcek; dle doložených lékařských nálezů je schopna zvládat při zvýšeném pocení se sama převléknout a nikdy u ní nebyla prokázána závažná porucha vnitřního prostředí na základě vyššího pocení. Rovněž komise uvedla ohledně ZZP *výkonu fyziologické potřeby*, že dle doložených lékařských nálezů není u žalobkyně prokázána inkontinence moče ani stolice, nepoužívá hygienické inkontinenční pomůcky, je kontinentní, má normální duševní, smyslové i pohybové schopnosti. K neschopnosti zvládat základní životní potřebu výkon fyziologické potřeby může dojít při anatomické nebo funkční ztrátě úchopové schopnosti obou rukou, při anatomické či funkční ztrátě jedné nebo obou DK a také při těžkém duševním onemocnění, spojeném se sociální dezintegrací. Ošetřování výlevků, odpadů, WC, denní používání desinfekčních prostředků z důvodu prevence šíření rizika infekce, je zohledněno v základní životní potřebě péče o zdraví, jedná se o doporučené dodržování léčebného režimu ošetřujícími lékaři.

Žalovaný též citoval § 7 odst. 2, § 9 odst. 1 a § 10 zákona a poukázal na prováděcí právní předpis, tj. vyhlášku č. 505/2006 Sb. (dále jen **Vyhláška**). Dále bylo uvedeno, že odvolací správní orgán přezkoumal soulad odvoláním napadeného rozhodnutí spolu s předcházejícím řízením, včetně rozsahu námitek uvedených v odvolání. Po provedeném zhodnocení všech podkladů a skutečností rozhodných pro nárok na výše uvedenou dávku, dospěl žalovaný k závěru, že nelze podanému odvolání vyhovět, jelikož je žalobkyně od 29.1.2019 považována za osobu závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni I (lehká závislost) a náleží jí od uvedeného data podle § 11 odst. 1 písm. a) zákona příspěvek na péči ve výši 3 300 Kč měsíčně. Závěrem bylo ještě uvedeno, že dle žalovaného PK MPSV při posouzení zdravotního stavu žalobkyně dne 20.11.2019 vycházela z úplné a dostatečné zdravotní dokumentace, z provedeného sociálního šetření, a že byly zjištěny všechny zdravotní skutečnosti potřebné pro spolehlivý posudkový závěr, dostatečný pro vyhodnocení funkčního dopadu jejího nepříznivého zdravotního stavu na schopnost zvládat základní životní potřeby pro nárok na příspěvek na péči, přičemž vypracovaný

posudek komise je pro odvolací správní orgán stěžejním podkladem pro vydání rozhodnutí.

4. **Žalovaný ve vyjádření dne 12.3.2020 k žalobě** souhlasil s tím, aby bylo rozhodnuto o věci samé bez nařízení jednání, popsal průběh řízení a dále uvedl mimo jiné, že z posudku PK MPSV bez pochybností vyplývá, že měla při svém rozhodování k dispozici propouštěcí zprávu FN Motol ze dne 22.7.2019, která byla ze strany žalobkyně doplněna dne 25.9.2019 do spisové dokumentace. K žalobním námitkám žalovaný uvedl, že vzal v úvahu všechny skutkové okolnosti, neboť při svém rozhodování vycházel ze sociálního šetření, vypořádal se s námitkami uvedenými v odvolání a jako důkaz připustil objektivní, tudíž relevantní posudek vydaný PK MPSV. Výsledkem posouzení PK MPSV je odborný posudek, který je pro správní orgán stěžejním důkazem, na který je správní orgán při nedostatku odborné erudice odkázán.

V posudkovém zhodnocení PK MPSV je v posudku konstatováno, že z interních onemocnění mohou k neschopnosti mobility vést těžká až terminální stadia onemocnění, při kterých fyzická osoba pozbývá schopnost samostatného života, např. globální srdeční nebo dechová nedostatečnost nebo i hematoonkologická onemocnění v akutní fázi s vysokými dávkami cytostatik. Takovéto postižení však nelze u žalobkyně prokázat. Z doložených lékařských nálezů vyplývá, že žalobkyně je plně orientována ve všech kvalitách, není objektivizován defekt kognice, má přiměřené duševní kompetence, je orientována v přirozeném sociálním prostředí a v obvyklých situacích, ve smyslové oblasti je stav bez závažného postižení, je schopna rozeznávat zrakem a sluchem, nejedná se o pokles zrakové ostrosti do pásma praktické slepoty. Dále byla citována část posudku PK MPSV ohledně zjištěného zdravotního stavu stejně jako v odůvodnění napadeného rozhodnutí (viz výše bod 3), neboť v pohybové oblasti objektivizován normální nález, na páteři, na horních a dolních končetinách není prokázáno funkční postižení kloubní ani svalové, není prokázáno funkční postižení hybnosti, jemná motorika je funkční; skelet je bez deformit, není prokázána lateralizace či paretické postižení končetin a je objektivizována schopnost samostatného, stabilního stoje a chůze bez opěrných pomůcek, žalobkyně je schopna chůze po schodech, je schopna zvládat základní životní potřebu mobilita.

Dále žalovaný sdělil, že při svém zhodnocení PK MPSV vycházela i z Metodického pokynu, kterým je Instrukce náměstkyně pro řízení sekce sociálně pojistných systémů č. 15/2016 (dále jen **Instrukce**), která byla k vyjádření připojena, kde je v uváděném článku 5 odst. 7 mimo jiné dále také uvedeno: „O neschopnost zvládat ZŽP v oblasti mobility se však nejedná, pokud osoba s poruchou imunity má v době zvýšeného rizika respiračních onemocnění doporučeno necestovat prostředky hromadné dopravy, ale jinak se běžně v kolektivech lidí pohybuje (např. nemocní s mukoviscidózou, onkologickým onemocněním apod.). V tomto případě se nejedná o trvalé riziko, ale pouze o preventivní opatření v době probíhající epidemie.“

K námitkám ohledně ZŽP výkon fyziologické potřeby žalovaný citoval z posudku PK MPSV, že za schopnost zvládat základní životní potřebu výkon fyziologické potřeby se považuje stav, kdy je osoba schopna včas použít WC, zaujmout vhodnou polohu, vyprázdnit se, provést očistu, používat hygienické pomůcky. Dle doložených lékařských nálezů není u žalobkyně prokázána inkontinence moče ani stolice, nepoužívá hygienické inkontinenční pomůcky, je kontinentní, má normální duševní, smyslové i pohybové schopnosti. K neschopnosti zvládat základní životní potřebu výkon fyziologické potřeby

může dojít při anatomické nebo funkční ztrátě úchopové schopnosti obou rukou, při anatomické či funkční ztrátě jedné nebo obou DK a také při těžkém duševním onemocnění, spojeném se sociální dezintegrací. Ošetřování výlevků, odpadů, WC, denní používání desinfekčních prostředků z důvodu prevence šíření rizika infekce je zohledněno v základní životní potřebě péče o zdraví, jedná se o doporučené dodržování léčebného režimu ošetřujícími lékaři. Dále bylo uvedeno, že schopnost dodržování dietního režimu nebo dodržování speciální stravovací potřeby, kdy je rozhodné vybrat si správné/vhodné nápoje a potraviny a konzumovat je v potřebných časových intervalech, je hodnoceno v ZŽP stravování, kterou má žalobkyně uznanou za nezvládanou.

Ohledně ZŽP oblékání a obouvání také poukázal na posudek PK MPSV v této věci, dle něhož je žalobkyně schopna sama zvládat základní životní potřebu oblékání a obouvání, i dle sociálního šetření je schopna si oblečení vybrat v souvislosti s denním režimem, zná správné vrstvení jak na horní, tak na dolní polovinu těla, zvládá oblékat a svlékat se, obouvat se a zouvat, event. s použitím facilitačních pomůcek. Žalobkyně je dle doložených lékařských nálezů schopna zvládat při zvýšeném pocení se sama převléknout. K uváděnému nadměrnému pocení a v krajním případě možnému rozvratu vnitřního prostředí v důsledku náhlého úbytku soli, PK MPSV konstatovala, že v doložených lékařských nálezech u ní nikdy nebyla prokázána závažná porucha vnitřního prostředí na základě vyššího pocení. Pro nezvládání základních životních potřeb u dětí je nutné prokázat mimořádnou péči, která svým rozsahem, náročností a nutností značně převyšuje péči o zdravé dítě stejného věku; i u zdravého 15-ti nebo 16-ti letého dítěte pečující osoby dohlíží a kontrolují vhodnost oblečení.

Rovněž žalovaný uvedl, že posudkové řízení je specifickou formou správní činnosti spočívající v posouzení zdravotního stavu občana a některých důsledků z něj vyplývajících pro oblast sociálního zabezpečení a důchodového pojištění. Jde o postup posudkového orgánu, jehož hlavním obsahem je posudková činnost, která předpokládá vedle odborných lékařských znalostí též znalosti z oboru posudkového lékařství. Výsledkem posouzení je potom odborný posudek, který je pro správní orgán stěžejním důkazem a na který je správní orgán při nedostatku odborné erudice odkázán. Žalovaný neměl pochybnosti o odborném posouzení zdravotního stavu žalobkyně PK MPSV, která se k žalobkyní namítaným základním životním potřebám z pohledu žalovaného dostatečně vyjádřila. Zdravotní stav žalobkyně je nutno posoudit v souladu se zákonem o sociálních službách, dále v souladu s Vyhláškou a Instrukcí. Závěrem žalovaný vyjádřil, že jeho rozhodnutí je v souladu s hmotným i procesním právem a správní řízení netrpí vadami, pro které by bylo nutno toto rozhodnutí rušit, proto navrhl zamítnout žalobu jako nedůvodnou.

5. Ze zasláního **správního spisu** vedeného žalovaným v této věci vyplývá, že obsah spisu odpovídá skutečnostem uvedeným v napadeném rozhodnutí, které dle doručky bylo zástupci strany žalobkyně doručeno dne 20.12.2019, tak i skutečnostem uvedeným ve vyjádření žalovaného ze dne 12.3.2020. Ze založeného posudku PK MPSV vypracovaného po jednání konaném dne 20.11.2019 za účasti odborného lékaře z oboru interního lékařství vyplývá kromě rozhodných skutečností uvedených v napadeném rozhodnutí i ve vyjádření žalovaného, že při vypracování posudku byl k dispozici posudkový spis vedený ohledně žalobkyně na OSSZ obsahující veškerá posouzení jejího zdravotního stavu v souvislosti se sociálními dávkami závisujícími na posouzení zdravotního stavu a související podkladové materiály (např. lékařské zprávy i zprávy ze sociálního šetření), dále spis odvolacího orgánu, lékařské nálezy zaslány účastníkem řízení (MUDr. F. E., prop. zpráva z hospit. - pediatrie FN Motol, ze dne 9. - 22.7.2019).

Shodu s prvopisem potvrzuje J. P.

6. Z vyžádaného **posudkového spisu OSSZ Karlovy Vary** vyplývá, že obsahuje záznamy o posouzení zdravotního stavu žalobkyně od 16.10.2003 do současné doby a podklady pro tato posouzení (např. lékařské zprávy, informace ze záznamu ze sociálního šetření – v podstatě obsahově stejné ze dne 9.5.2018 a 13.2.2019). Poslední posouzení na OSSZ dne 11.4.2019 se týkala příspěvku na péči a průkazu osoby se zdravotním postižením.
7. Dle **§ 3 správního řádu**, zákona č. 500/2004 Sb., postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s dalšími základními zásadami správního řízení.
8. Podmínky nároku na příspěvek na péči jsou stanoveny v **§ 7 zákona** ve znění platném k rozhodnému datu, když dle **odst. 1** se příspěvek na péči (dále jen **příspěvek**) poskytuje osobám závislým na pomoci jiné fyzické osoby; tímto příspěvkem se stát podílí na zajištění sociálních služeb nebo jiných forem pomoci podle tohoto zákona při zvládání základních životních potřeb osob; náklady na příspěvek se hradí ze státního rozpočtu.
9. Dle **§ 8 odst. 1 zákona** se osoba do 18 let věku se považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve
 - a) stupni I (lehká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat tři základní životní potřeby,
 - b) stupni II (středně těžká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat čtyři nebo pět základních životních potřeb,
 - c) stupni III (těžká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat šest nebo sedm základních životních potřeb,
 - d) stupni IV (úplná závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat osm nebo devět základních životních potřeb a vyžaduje každodenní pomoc, dohled nebo péči jiné fyzické osoby.
10. Vymezení schopností zvládat základní životní potřeby je uvedeno v **příloze č. 1 vyhlášky č. 505/2006 Sb.**, kterou se provádějí některá ustanovení zákona o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen **Příloha č. 1 vyhlášky**):
 - a) **Mobilita:** Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna zvládat
 1. vstávání a usedání,
 2. stoj,
 3. zaujímat a měnit polohy,
 4. pohybovat se chůzí krok za krokem, popřípadě i s přerušováním zastávkami, v bytě a běžném terénu v dosahu alespoň 200 m, a to i po nerovném povrchu,
 5. otevírat a zavírat dveře,
 6. chůzi po schodech v rozsahu jednoho patra směrem nahoru i dolů,
 7. nastupovat a vystupovat z dopravních prostředků včetně bariérových, a používat je.
 - b) **Orientace.**
 - c) **Komunikace.**
 - d) **Stravování.**
 - e) **Oblékání a obouvání:** Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna
 1. vybrat si oblečení a obutí přiměřené okolnostem,
 2. rozeznat rub a líc oblečení a správně je vrstvit,
 3. oblékat se a obouvat se,
 4. svlékat se a zouvat se,

Shodu s prvopisem potvrzuje J. P.

5. manipulovat s oblečením v souvislosti s denním režimem.

f) Tělesná hygiena:

g) Výkon fyziologické potřeby: Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna

1. včas používat WC,
2. zaujmout vhodnou polohu,
3. vyprázdnit se,
4. provést očistu,
5. používat hygienické pomůcky.

h) Péče o zdraví.

i) Osobní aktivity.

j) Péče o domácnost.

11. V této věci se podanou žalobou z důvodů v ní uvedených domáhala žalobkyně zrušení napadeného rozhodnutí žalovaného. Soud, který za souhlasu účastníků řízení rozhodl bez nařízení jednání (§ 51 odst. 1 s.ř.s.), shledal z níže uvedených důvodů, že napadené rozhodnutí žalovaného ze dne 18.12.2019 nesplňuje podmínky pro jeho zrušení zejména proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, nevyžaduje zásadní doplnění. Rovněž se žalovaný vypořádal na podkladě posudku PK MPSV ze dne 20.11.2019 se všemi námitkami žalobkyně v potřebném rozsahu, přičemž žádnou z nich neuznal důvodnou. Ani soud neshledal žádnou z uplatněných žalobních námitek důvodnou, jelikož žalobkyně, na níž spočívá důkazní břemeno, neprokázala žádné závažné důvody, kvůli nimž není schopna zvládat jí namítané základní životní potřeby mobilita, výkon fyziologické potřeba i oblékání a obouvání -tedy neprokázala, že nezvládá pět nebo šest základních životních potřeb, aby mohlo být vyhověno jejímu názoru, že jí má být přiznán příspěvek na péči ve vyšším stupni nikoli pouze ve stupni I. Z posudku PK MPSV ze dne 20.11.2019 je zcela zřejmé, že bylo postupováno v souladu s příslušnou Přílohou č. 1 vyhlášky, kdy způsob hodnocení schopnosti zvládat základní životní potřeby je upraven v § 1 až § 2c) této vyhlášky. Neznamená totiž, pokud není vyhověno žadateli, tj. žalobkyni, ohledně výše příspěvku na péči, u níž byl konstatován dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, že takové rozhodnutí správního orgánu je nesprávné a v rozporu s příslušnými předpisy. Posouzení zdravotního stavu ve vztahu ke zvládání či nezvládání základních životních potřeb je svěřeno právním předpisem posudkovým lékařům OSSZ a PK MPSV, tudíž jimi vypracované posudky jsou podkladovým rozhodnutím pro rozhodnutí příslušného správního orgánu (ÚP a MPSV). Rozhodující je totiž posouzení posudkovým lékařem OSSZ a komisí, kteří zdravotní stav hodnotí zejména na základě lékařských zpráv vyhotovených ošetřujícími lékaři žadatelů s přihlédnutím k výsledku provedeného sociálního šetření sociálním pracovníkem, který však nehodnotí obsah lékařských zpráv ani zdravotní stav žadatele, ale vychází z údajů žadatelem sděleným. V této věci byla sociálnímu šetření dne 13.2.2019 přítomna toliko matka žalobkyně paní K. D. (nikoli žalobkyně), která se jako pečující osoba vyjadřovala ke všem údajům se zaměřením na potřebu péče o žalobkyni.
12. Soud shledal, že napadené rozhodnutí žalovaného je plně v souladu s § 68 správního řádu (náležitosti rozhodnutí), kdy v odst. 3 je stanoveno, že v odůvodnění se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí, což napadené rozhodnutí obsahuje. Žalobkyně nebyla přítomna

Shodu s prvopisem potvrzuje J. P.

posouzení jejího zdravotního stavu u OSSZ ani u jednání PK MPSV dne 20.11.2019, ale před vydáním rozhodnutí ÚP i žalovaného jí byla dána možnost seznámit se s podklady pro rozhodnutí, čehož nevyužila, toliko doložila lékařskou zprávu z FN Motol ze dne 22.7.2019 výše uvedenou, která byla ze strany žalobkyně doplněna dne 25.9.2019 do spisové dokumentace. Žádné další lékařské zprávy na podporu svých tvrzení nepředložila, tudíž skutkový stav byl zjištěn dostatečně, navíc posuzující měli k dispozici celý obsah posudkového spisu vedeného ohledně žalobkyně na OSSZ, což vyplývá z obsahu posudku OSSZ i PK MPSV, tedy měli i k dispozici veškeré lékařské zprávy, které v něm byly založené či dodané.

13. Po zhodnocení zejména obsahu správního spisu v této věci dospěl soud k závěru, že žaloba proti napadenému rozhodnutí žalovaného ze dne 18.12.2019 není důvodná. Žalobkyně neprokázala, že nezvládá minimálně čtyři nebo pět základních životních potřeb, aby jí mohl být přiznán příspěvek na péči stupně II, tj. středně těžká závislost, tedy ani šest nebo sedm základních životních potřeb, aby se jednalo o III. stupeň, tj. těžká závislost, protože výše citovaným posudkem PK MPSV bylo shledáno, že nezvládá celkem tři základní životní potřeby, tudíž se jedná pouze o stupeň I, tj. lehkou závislost, jak bylo uvedeno i v napadeném rozhodnutí. PK MPSV vyjádřila dostatečně srozumitelným způsobem důvod uznání pouze stupně I, jak shora uvedeno. Nejenom žalovaný v uvedeném odvolacím řízení, ale ani soud nezjistil žádné závažné pochybení ze strany správních orgánů, které by odůvodňovalo zrušení napadeného případně i předcházejícího rozhodnutí v této věci. Rozhodující je skutečnost, že žalobkyně nesplnila zákonné podmínky pro přiznání stupně II (středně těžká závislost) či stupně III (těžká závislost), jelikož k tomu nepostačuje přesvědčení samotného žalobkyně či jejího zákonného zástupce, které základní životní potřeby nezvládá vůbec či zvládá s velkými obtížemi, ale nezvládání základních životních potřeb musí být zjistitelné z lékařských zpráv ošetřujících lékařů žalobkyně s ohledem na (popsané) funkční postižení jejího zdravotního stavu v předmětné době. Je samozřejmě pochopitelné, že při zjištěném závažném zdravotním postižení žalobkyně se snaží zejména její matka nepochybně za pomoci i dalších osob vytvářet pro ni co nejlepší životní podmínky, zajistit jí co nejlepší péči, protože i toto kromě lékařské péče má výrazný podíl na nezhoršování či stabilizaci jejího zdravotního stavu.
14. Rovněž je ale nezbytné zohlednit skutečnost, že k datu 29.1.2019 se jednalo o osobu, která dosáhla téměř X let a tudíž je nutno i na ni přenést část péče o vlastní osobu na rozdíl od doby, kdy byla ještě mladší 15 let a potřebovala nepochybně větší rozsah péče než v současné době. Pokud se týká stravování, je i v zájmu samotné žalobkyně, aby byla dostatečně seznámena s nezbytnými stravovacími potřebami a postupy, aby nedošlo v tomto směru ke zhoršení jejího zdravotního stavu, protože i vzhledem k jejímu věku nelze předpokládat, že se o to bude další roky starat výhradně její matka či jiný rodinný příslušník. Stejně tak je nepochybné, že je třeba dodržovat určité postupy v oblasti hygieny, ale v případě, že se žalobkyně zúčastní vyučování (navštěvovala základní a nyní i střední školu), byť má IVP, určitě použila i WC ve škole za dodržení pro ni potřebné opatrnosti, ale těžko bylo zajištěno, aby tam před tím došlo k naprosté desinfekci prostoru či aby pro ni dojela matka z bydliště v O. do školy v K. V. a k vykonání předmětné potřeby na WC ji dovezla domů do O.
15. Přes námitky žalobkyně soud neshledal, že by žalovaný svým rozhodnutím popřel princip naplnění legitimního očekávání, jež je vyjádřením obecnějšího požadavku právní jistoty, která je základním předpokladem materiálního právního státu. Ani nebylo soudem

shledáno porušení principu předvídatelnosti práva či legitimního požadavku, že se každý může spolehnout na to, že mu státní moc dopomůže k realizaci jeho subjektivních nároků a nebude mu v jejich uplatnění bránit. Pokud se jedná o dávku, která je předmětem této projednávané věci, tj. příspěvek na péči, rozhodnutí správních orgánů je závislé na posouzení zdravotního stavu žadatele posudkovým lékařem OSSZ či posudkovou komisí a podle výsledku tohoto odborného posouzení je následně rozhodnuto o (ne)přiznání požadované dávky a o jaký stupeň péče se jedná. Rovněž soud nezjistil, že by žalovaný ve svém rozhodnutí záměrně přehlížel některá ustanovení s vědomím, že aplikace předmětných ustanovení by nutně vedla k uznání argumentu o nařízeném režimu dle ustanovení § 1 odst. 4 věty druhé vyhlášky, a tím k uznání vyššího stupně závislosti žalobkyně. K tomu soud uvádí, že i PK MPSV v této věci považovala za vhodné uvést do svého posudku, že by sociální pracovnice (provádějící sociální šetření u žadatele o dávku) měla informovat pečující osoby, že je nutné pro nezvládání ZZP u dětí (osob do 18 let věku) prokázat mimořádnou péči, která svým rozsahem, náročností a nutností značně převyšuje péči o zdravé dítě stejného věku.

16. Všechny nezbytné skutečnosti pro posouzení stupně závislosti posudek PK MPSV ze dne 31.10.2018 splňuje, tudíž i soud jej považuje za úplný, objektivní a přesvědčivý, ač s ohledem na výsledek posouzení je strana žalobkyně jiného názoru. Předseda komise absolvoval kromě jiných atestací i atestaci z posudkového lékařství, a aby byl objektivně zhodnocen zdravotní stav posuzované osoby, je přítomen i odborný lékař z oboru, z něhož je zdravotní postižení, které je příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu; v této věci byl proto přizván odborný lékař z oboru interního lékařství.
17. Nad rámec soud ještě podotýká, že žalobkyně má kdykoli možnost podat žádost o změnu stupně příspěvku na péči bez ohledu na výsledek tohoto řízení, pokud se její zdravotní stav ve vztahu k ZZP zhorší. Doba platnosti posudku toliko znamená, že do uvedeného data (v této věci do pouze do 9.5.2021) nebude zkoumán zdravotní stav v případě, že nebude podána žádost o vyšší stupeň či nedojde ke změně příslušného právního předpisu. Vzhledem k tomu, že zdravotní stav se vyvíjí, je proto dána možnost podat žádost o změnu výše příspěvku s ohledem na momentální stav.
18. Ze všech shora uvedených důvodů proto **soud žalobě žalobkyně nepřisvědčil a žalobu zamítl** podle § 78 odst. 7 s.ř.s., dle něhož soud zamítne žalobu, není-li důvodná (**výrok I. rozsudku**). Soud napadené rozhodnutí žalovaného ze dne 18.12.2019 shledal jako věcně správné a odpovídající zákonu, neboť žalobkyně neprokázala, že splňuje zákonné podmínky pro přiznání příspěvku na péči ve stupni II či III.
19. Žalobkyně ve věci neměla úspěch a správní orgán ze zákona nemá právo na náhradu nákladů řízení, soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jak vyplývá z ust. § 60 odst. 1 a 2 s.ř.s. (**výrok II. rozsudku**).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni (§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.).

Plzeň 18. listopadu 2020

Shodu s prvopisem potvrzuje J. P.

JUDr. Alena Hocká, v.r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje J. P.